

DESIRE®

A romantic couple embracing in a classic interior. The man, with short blonde hair and a light beard, wears a white button-down shirt. The woman, with long dark hair, wears a black lace-trimmed dress and a necklace. They are in a close embrace, looking down. The background features a wooden door with brass knobs and a lit urn on a shelf.

Joss Woodová
Podezřelý záměr

JOSS WOODOVÁ

PODEZŘELÝ ZÁMĚR

PŘEKLAD

SAMUEL HOYT

Milá čtenářko,

i když jsou mé příběhy někdy označovány jako pohádky pro dospělé, a těmi dobrými konci je někdy mohou připomínat, moji hrdinové ke štěstí a lásce nepřijdou lacino a bez práce. Už v první romanci Polepšená zlodějka se hrdinka musí pořádně snažit, aby se zbavila stigmatu zlodějské rodiny a nepřišla o prestiž uznávané odbornice. Má to o to těžší, že jí na prsty hledí muž, ze kterého se jí tají dech... V povídce Podezřelý záměr zase právnička Aly čelí nedůvěře kvůli vzpomínkám na věci, které nemohla sama zažít, avšak zažil je muž, jehož játra jí byla transplantována... Ve třetím příběhu Dokonalý náhradník se můžete vydat s Melanií na dovolenou do Mexika, kam měla letět se svým přítelem, ten se s ní ale v dopise rozešel a poslal místo sebe bodyguarda, ze kterého se posléze, jak naznačuje název, stal dokonalý náhradník.

Věřím, že si četbu krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Joss Woodová

PODEZŘELÝ ZÁMĚR

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Keep Your Enemies Close...

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Samuel Hoyt

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2023 by Joss Wood
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2025
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S. A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-1458-5 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-1459-2 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-1460-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Vím, že mi na tomto světě už mnoho dní nezbyvá. Měla jsem dlouhý život a není klišé, když řeknu, že šťastný. I přes obrovskou tragédii, která mě potkala a kterou jsem musela překonat. Nejprve smrt mých dvojčat a jejich manželek, pak Malcolma, mého nejstaršího vnuka... tak odvážného, úspěšného a... zjižveného. Nezbyvá než říct, že pro mě, Avangeline Forrester-Granthamovou, byla rodina vždy na prvním místě a udělala jsem pro ni maximum.

Před třemi měsíci

Aly Garwoodová prožila první sex na jednu noc v životě. Na to, že šlo o nezávazné hrátky, byl neskutečně láskyplný a něžný. Merrick se jí ptal, jestli ji smí líbat tady a tamhle, a ona mu ochotně dovolila dotýkat se jí jazykem úplně všude. Choval se k ní spíš jako k milence než k ženě, se kterou rychle uspokojí svoje tělesné potřeby.

Kousek po kousku objevoval její tělo, ale nad výraznou jizvou se ani nepozastavil. Jemně po ní přejel rty a potom políbil vystouplou kyčelní kost. Jeho něha a ohnivá vášně zároveň ji vynášely na gejzíru potěšení. Cítila se v jeho náruči šťastná a v bezpečí.

Nejlepší. Sex. V životě.

Merrick k ní natáhl ruku a zasunul jí neposlušný pramínek vlasů za ucho. Zadíval se na ni blankytným pohledem a nesměle se pousmál.

„Není to zrovna můj styl, ale... dala bys mi svoje číslo? Rád bych se s tebou viděl znovu.“

Aly sklopila oči a chvíli uvažovala nad odpovědí.

Blízcí lidé ji opouštěli celý život. Měla to napsané v osudu. Někdy to byla jejich volba, jindy zasáhl právě osud. Bylo pro ni lepší odejít včas, než se zamotá do spárů emocí. Merrick ztělesňoval dokonalého muže. Svalnaté tělo, charismatická tvář a bezkonkurenční postelové kvality z něj dělaly boha, kterého si každá žena přála představit své matce.

Aly ale maminku neměla a na podobné rodinné tradice mohla zapomenout.

Merrick byl typ muže, do kterého by se mohla snadno zamilovat. To bylo ale to poslední, o co stál. Kromě toho si ani ona nemohla dovolit v tuhle chvíli komplikovat život láskou.

Aly měla sto chutí jeho návrh odmítnout a jednou provždy se s ním rozloučit, ale slova se jí zasekla v krku. Jako by dostala strach, že pokud ho nechá odejít, bude toho do konce života litovat. Byla pragmatická právnička a jakýmkoliv romantickým představám o své budoucnosti nedávala prostor. Ze všech sil se snažila restartovat rozum, ale její srdce ukazovalo opačným směrem. Věděla, že ji čeká náročný den, a vidina, že by se na jeho konci mohla sejít s Merrickem, pro ni znamenala záchranný kruh v rozbouřeném moři.

Přijela do Hatfieldu v Connecticutu, aby se představila rodině svého dárce a vyjádřila jí vděk za to, že jí dala šanci žít.

Jestli se jim svěří i s dalšími podrobnostmi, si ještě rozmyslí. Bude záležet na tom, jak se bude schůzka s Avangelinou Forrester-Granthamovou vyvíjet. V každém případě byla přesvědčená o tom, že to bude náročné setkání, po kterém společnost vtupného a šarmantního muže uvítá.

„Jistě, budu ráda, když zavoláš,“ prohodila po chvíli a něžně ho objala kolem krku. Vtiskla mu dlouhý

polibek a ani si neuvědomila, že jí sklouzla deka a odhalila obnažená ňadra. Merrick je bez váhání stiskl a palcem si začal pohrávat s jejími bradavkami. Aly prohloubila polibek a automaticky rukou sjela k jeho ztopořené chloubě.

Lehce se od ní odtáhl a šibalsky se usmál. „Už musím běžet. Za půl hodiny mám schůzku.“

Aly si přes něj rozvášněně přehodila pravé stehno a přitiskla se k němu středem své touhy. „Pár minut zpoždění za to stojí,“ zašeptala mu do ucha.

V jeho očích barvy modrého inkoustu se zračila neukojitelná slast. „To zcela jistě,“ zamumlal a netrpělivě se natáhl k nočnímu stolku pro kondom.

Aly očekávala odbytou rychlovku, ale Merrick ji znovu vyvedl z omylu a zaplavil ji vlnou citlivého a jemného milování.

Nakonec se dostavil na pracovní schůzku o hodinu později.

Aly seděla ve vytríbeném salónku panství Calcott a obdivovala z okna překrásnou zahradu osázenou vzácnými druhy růží. Rezidence Avangeliny Forrester-Granthamové oplývala originálními obrazy a nevšedními kousky starožitného nábytku, ale Aly ze všeho nejvíc zaujala právě růžová zahrada a dokonalý anglický park, který se rozprostíral za ní. Její maminka by z takové nádhery byla unešená. Bydlely spolu v nepěkné bytové zástavbě, ale Martine pěstovala africké fialky, bylinky a různé pokojové rostliny, aby do temných šedých místností vnesla alespoň trochu barevnosti.

Když jí zemřela starší dcera Avery a vzápětí se dozvěděla Alyinu diagnózu, přestala se starat o květiny i o své zdraví. Oboje začalo velmi rychle usychat.

Avangeline byla ztělesněním elegance a dokonalosti. Lehce se k ní naklonila a poklepala jí tenkými prsty na hřbet ruky. Aly neměla do poslední chvíle tušení,

jak bude jejich setkání probíhat, a měla z něj respekt. Avangeline a její hospodyně Jacinta Knowlesová, která jí pomáhala Malcolma po smrti jeho rodičů vychovávat, ji přivítaly s otevřenou náručí.

Aly a Jacintě dokonce ukáplu několik slz dojetí, ale Avangeline si zachovala chladnou hlavu, přestože před ní seděla žena, která v sobě měla játra jejího milovaného vnuka.

„Tak nám o sobě něco pověz,“ pobídla ji elegantní dáma.

Aly se malinko rozvyprávěla o tom, že vyrůstala ve městě Jersey a později vystudovala práva se zaměřením na soudní spory v rámci sociálních sítí. Svěřila se jim, že onemocněla žloutenkou typu C, která jí zničila játra tak, že potřebovala transplantaci.

Skutečnost, že se jí během posledních pár měsíců před očima objevuje realistická scéna letadla, které naráží do horského štítu, si zatím nechala pro sebe.

Avangeline ji nepřestávala probodávat pomněnkovým pohledem. „Copak před námi tajíš?“ pokusila se z ní dostat její tajemství.

Aly nejistě sklopila oči. „Proč máte dojem, že jsem vám neřekla všechno?“

„Moje drahá,“ začala Avangeline vytríbeným anglickým přízvukem. „Třicet let jsem vedla mezinárodní firmu. Často mi stačil jediný pohled a okamžitě mi bylo jasné, že se přede mnou něco tají.“

Aly ztěžka polkla. „Dobrá tedy,“ začala nejistě. „Povím vám to, ale musíte to brát s rezervou.“

Avangeline si s Jacintou vyměnily zmatené pohledy. Aly mezitím usilovně přemítala, jak vysvětlit něco, co sama nedokázala pochopit. V životě se opírala o fakta, pravidla a zákony. Posledních pár měsíců ale prožívala zkušenosti z jiného světa.

Aly se zhluboka nadechla a položila si dlaně do klína. „Vím, že můj dárcce Malcolm miloval stroje, hlavně auta a motorky.“

„Zbožňoval rychlost,“ souhlasila Jacinta.

Aly přikývla. „Nikdy jsem neměla touhu naučit se řídit auto. Rychlost mě děsila. Využívala jsem městskou dopravu a naprosto mi to vyhovovalo. Záhy po transplantaci jsem sestřičku požádala o poslední výstisk časopisu Svět motorů a nemohla jsem z něj spustit oči. Do té doby jsem neuměla rozpoznat SUV od kombíka. Teď se orientuju v síle motorů a jejich kapacitě. Udělala jsem si řidičský průkaz a sním o tom, že si jednoho dne pořídím rychlý sporták a možná i motorku.“

Avangeline sraštila čelo. „Předpokládám, že to ještě není všechno?“

Aly horlivě přikývla. „Před operací jsem nesladila a sladké mi nechutnalo. Teď si dávám cukr do kávy, musím neustále cucat bonbony a nedokážu usnout, aniž bych si dala miskou zmrzliny s příchutí slané karamelu.“

Jacinta si položila dlaň na srdce a několikrát zamrkala, aby zaplašila slzy. „Slaný karamel měl Malcolm nejradši. Často jsem mu vytýkala, že jí příliš cukru.“

Aly přikývla a propletla si prsty. „Existuje něco jako buněčná paměť. Teorie říká, že charakter člověka a jeho paměť se uchovává nejen v mozku, ale i v dalších orgánech. Vědecký důkaz pro to ale zatím neexistuje. Sama tomu nechci věřit. Na to jsem moc pragmatická a –“

„Něco tě na tom ale trápí,“ přerušila si Avangeline.

Aly si lehce povzddechla. „Pro lásku k autům a chuť na sladké nemám vysvětlení. A kdyby šlo jen o tyhle dvě věci, nechala bych si je pro sebe.“

Avangeline na ni vrhla naléhavý pohled. „Co máš ještě na srdci?“

Aly se nervózně kousla do rtu. Už nebylo cesty zpět. A pokud ji Avangeline vyhodí ze dveří, alespoň odejde s čistým svědomím, že jí poděkovala. A bude muset doufat, že vidiny letecké havárie časem odezní.

„Mám pocit, že mi podvědomí zaplavuje jakási

nepříjemná záležitost. Něco načatého a neuzavřeného, jestli mi rozumíte. Cítím, že bych měla zůstat tady v Hatfieldu, abych přišla na to, co to je. Proto jsem si vzala několikaměsíční volno. Jsem s nadřazeným domluvená, že budu přes léto pracovat na dálku. Nedomáhu se vrátit do starých kolejí, dokud tu hádanku nerozluštím.“

V salóнку se rozprostřelo hluboké ticho. Aly zavřela oči a zhluboka se nadechla. Panství Calcott stálo na pobřeží moře jen tři čtvrtě hodiny od New Yorku, ale čerstvý vzduch jí připomínal starý anglický venkov. Na relaxaci teď ale neměla ani pomyšlení. Spíš si představovala, že ji obě ženy se sekerou v ruce vyženou daleko za hranice jejich rozsáhlého pozemku.

„Chtěla bys chvíli pobývat tady?“ zeptala se Avangeline do ticha.

Aly prudce vyskočila a v šoku několikrát zamrkala. „Prosím?“

Avangeline se jen široce usmála.

Aly rozpačitě rozpřáhla ruce. „Rozumíte, co jsem myslela tou teorií buněčné paměti? Chápete, že mám zvláštní nevysvětlitelné myšlenky, které se týkají Malcolma?“

„Dítě moje, já nejsem hloupá. Zůstaneš tady nebo ne?“

Aly pevně sevřela rty. Koutkem oka se podívala na Jacintu, ale ta jen se samozřejmostí přikývla. „Mohla bych tu strávit zbytek dneška a zítřek,“ navrhla. „Nebo se vrátím až zítra.“

Avangeline rozhodně zakroutila hlavou. „Myslela jsem, že bys tu mohla strávit celé léto. Moc rády tě lépe poznáme.“

„Vážně?“ opáčila Aly pochybovačně. Avangeline byla šlechtična a ona...

Jako dítě vyrůstala na hranici chudoby a později musela překonat nepředstavitelné překážky, aby se vypracovala do střední vrstvy. Avangeline vítala ve své

rezidenci významné šlechtické rody. Aly se s nikým důležitým ani na dálku nesetkala.

„Zahrada přechází v pláž, máme tu stáj s koňmi a nekonečné lesy. Soukromou posilovnu, na které trval můj vnuk, dva bazény a rozsáhlou knihovnu, kterou mi závidí kde kdo,“ jmenovala Avangeline.

Pro Aly zůstával hlavní argument to, že sídlo Calcott byl Malcomovým domovem. Možná se jí konečně podaří rozluštit záhadu kolem letecké havárie, při které zahynuli jeho rodiče a strýc s tetou.

Aly se zhluboka nadechla. Probudila se v ní právnička, která chtěla mít všechno domluvené předem. „Vůbec nic po vás nechci. Nepotřebuju peníze ani vaše kontakty. Stačí mi, když mi umožníte strávit s vámi nějaký čas.“

Avangeline letmo mávla rukou. „Já vím, Alyson. Zjistila jsem si předem, kdo vlastně jsi. Nemám ráda překvapení.“

Aly si hlasitě oddechla. „Děkuju. Ráda tu s vámi pár dní zůstanu.“

„Výborně,“ uzavřela Avangeline a začala s Jacintou plánovat oběd.

Aly mezitím vytáhla z kabelky telefon. Jakmile na displeji zahlédla začátek zprávy od Merricka, poskočilo jí srdce. Otevřela ji a jedním dechem ji přečetla.

Ahoj, neměla bys chuť na pozdní oběd? Mohli bychom se sejít za hodinku. Právě jsem přijel do Calcottu, abych si to tu vyřídil s nějakým podvodníkem, který chce obalamutit mou babičku. Jakmile to vyřídím, vrátím se do města. Rád bych tě našel nahou v posteli. Co ty na to?

Aly několikrát zalapala po dechu. V duchu si přetřísťovala jeho slova, když se náhle otevřely dveře salónku a v nich se objevil muž, se kterým strávila včerejší noc.

Vrhl na ni pohled plný opovržení, zklamání

a nepochopení. Chvilí mu trvalo vstřebat skutečnost, že *ona* byla ta podvodnice, kterou přišel vyhnat.

„Sakra,“ zamumlal téměř neslyšně.

Současnost

Merrick Knowles stál v oblíbeném salónku ženy, kterou považoval za svou babičku, a zamračeně pozoroval kvetoucí keře v zahradě. Azurová obloha přímo zvala k potěšení z krásného odpoledne pozdního léta.

Merrick ale měl sto chutí praštit do masivního dřevěného panelu, který nesl široké posuvné dveře. Ovládl se a položil čelo na studené sklo. Několikrát se zhluboka nadechl. Ani po pár minutách to v něm nepřestalo vřít.

Sám nevěděl, proč. Vyděrač, kvůli kterému Avangeline posledních pár týdnů odmítala obnovit svou poslední vůli, byl nakonec odhalen, a vůle oficiálně sepsaná. Jeden z problémů, který Merricka a jeho bratry poslední dobou svazoval, byl vyřešený.

Všechno začalo na jaře, když spolu se Sorenem, Jackem a Foxem přišel na to, že Avangelineina vůle je neplatná. Vzhledem k tomu, že v jejich firmách figurovala jako hlavní akcionářka, obávali se toho, aby se v případě jejího úmrtí nezastavily obchody. Avangelineino zdráhání obnovit poslední vůli v nich vyvolalo podezření a bez váhání se rozhodli zjistit, co za ním stojí.

Postupně se dozvěděli nejen o vyděrači, ale odhalili i tajemství Jackových a Foxových rodičů. Dokonce přišli na to, že Avangeline měla dlouhá léta milence. Jeho identitu ale ještě neznali.

Z vyděrače se nakonec vyklubal Peytonin otec. Peyton byla Malcolmova bývalá a Jackova současná snoubenka.

Druhý problém, na který na začátku léta narazili, byl podstatně složitější. Šlo jim o to odštíhnout

Avangeline od Alyson Garwoodové, což se jim nepodařilo. Naopak... všichni bratři propadli jejímu příběhu a uvěřili, že v sobě skutečně může nosit Malcolmovy vzpomínky.

Merrick si hlasitě povzdechl. Nedovedl si představit, jak takové fantazírování někomu vnucuje.

Když za sebou zaslechl cvaknutí kliky, prudce se otočil. Ve dveřích stála jeho matka se stříbrným podnosem s konvicí kávy a šálky. Někdy se mu zdálo, že Jace vypadá stále stejně mladě, jako když tu před lety začala pracovat jako hospodyně. To mu bylo osm. Jindy vypadala na svůj věk. Stále stejně krásná, s milým úsměvem, jen moudřejší a zkušenější.

Ale teď z ní vyzařoval smutek. Merrick pevně sevřel rty. Kdyby se mu podařilo najít Pascoa Kildara, vzal by ho po hlavě jednou z jeho sochařských plastik za to, že jeho mámě tak ublížil. Přál si, aby mohl vrátit čas a předejít románu mezi jeho matkou a bohémským umělcem. Nedovolí nikomu, aby někdo ublížil jeho blízkým. Nikdy.

Jeho úkolem bylo chránit rodinu Granthamových. Své nepokrevné bratry, Jacintu a pokud mu to dovolila i Avangeline. V armádě se naučil spoustu užitečných triků.

Kolik jich ale použil, aby vyděrače odhalil? Ani jeden.

„Měl by ses přestat mračit na svět,“ řekla mu Jace a předala mu podnos, aby otevřela dveře na verandu.

Merrick položil táč na mosazný stůl, nalil do šálků kávu a ležérně se posadil.

„Je tu klid, když všichni odjeli,“ poznamenala Jace.

Merrick si před sebe natáhl dlouhé nohy. „Máme co probírat.“

„Je mi líto Peyton. Skutečnost, že její táta vydíral Avangeline, pro ni musí být strašná.“

„Jack a Noah ji přivedou na jiné myšlenky,“ podotkl Merrick. Vzápětí ho napadlo, že Noaha zplodili během

jejich první vášnivé noci. Podobné té jeho s Aly. Jen s tím rozdílem, že z jejich známosti na jednu noc vznikl fungující vztah. Ta jeho naopak skončila katastrofálně.

„Navíc v naší rodině nedáváme hříchy otců za vinu jejich dětem,“ připomněla Jace.

Merrick cítil, jak ho probodává pohledem. Opatrně za slunečními brýlemi zavřel oči. Musel jí dát za pravdu.

„Mají toho za sebou poslední dobou hodně. Byla to jízda na horské dráze,“ řekl Merrick a zhluboka se nadechl.

Peytonin otec Harry nechtěl skončit za výhružky a vymáhání kryptoměny ve vězení, a proto souhlasil s tím, že bude mlčet o pochybném podniku Sklep. Nelegální klub s extrémními sadomachistickými praktikami tajně rozjeli rodiče Foxe a Jacka před jejich tragickou smrtí. Jeho bratři byli přesvědčeni o tom, že Avangeline neměla o podniku ani ponětí, ale o tom Merrick tiše pochyboval.

Avangeline totiž věděla úplně o všem.

Během svého života vybudovala ohromné hotelové a restaurační impérium a podnikatelské kruhy ji považovaly za nejúspěšnější ředitelku své generace. Byla neskutečně inteligentní a hravě dokázala navazovat důležité kontakty. Podezíral ji, že o erotickém klubu věděla, ale nikdy v sobě nesebral dost odvahy, aby ji konfrontoval.

Ozbrojeným vrahům by se postavil kdykoliv, ale na Avangeline Granthamovou si netroufl.

„Je úžasná, viď?“ prolomila Jace ticho. „Moje hrdinka.“

„Moje taky,“ souhlasil Merrick. „Stejně jako ty.“

Jace skromně mávla rukou, ale Merrick se napřímil, sundal si sluneční brýle a vzal ji pevně za ruku. „Mami... dokázala neuvěřitelné věci, to je pravda. Ale nezapomeň, co jsi zvládla ty.“

„Nikdy jsem se za něho neměla provdat,“ zavzpomínala.